

5. Kentsel ve Bölgesel Araştırmalar Ağı Sempozyumu Toplumsal eşitlilik: Yeni Söylem, Politikalar, Mekânsal Planlama ve Uygulamalar

16 - 18 Ekim 2014
ankaya Üniversitesi, Ankara

Kentler farklı yaşam biçimlerinin, fırsatların, yaklaşım biçimlerinin, ekonomik faaliyetlerin ve diğer etkinliklerin sosyo-ekonomik, sosyal ve etnik farklılıkları olan toplumsal yapı üzerinde şekillendiği mekânlardır.

Kentlerin farklı kimliklere ve değerlere sahip kişileri biraraya getirme niteliği yeni bir olgu olmayıp, kentsel alanda sosyo-ekonomik, kültürel ve demografik grupların farklı olanaklara sahip olması, çok uzun süredir kentsel siyasaların ve planlamanın ana ilgi konularından birini oluşturmaktadır. Yeniden dağıtım politikaları ve dezavantajlı gruplara sağlanan olanaklarla farklılıkların üstesinden gelinmesi yine geçtiğimiz yüzyılın başlarından bu yana gündemdedir.

Ancak, özellikle son yıllarda gerçekleşen uluslararası nüfus akımları ve kentlerin ve bölgelerin aralarındaki hızlı nüfus devinimleri sonucu kentler artan sosyo-ekonomik çeşitliliğin yanısıra çok kültürlü ve farklı etnik grupların mekânları haline gelmişlerdir. Günümüz kentleri her zamankinden daha hızlı değişen ve çeşitli sosyal grupları ve farklı kimlikleri barındıran bir yapıya sahiptir. Kentsel sosyal yapı yalnızca artan sayıda kimlik nedeniyle değil, aynı zamanda bu kimliklerin giderek akışkan hale gelmesi nedeni ile biçimlenmektedir. Bu değişen yapı mevcut yazında da önemli bir değişime öncülük etmiştir. Artan sayıda çalışma farklı kimlikler, yetenekler ve kültürel geçmişe sahip, çeşitlenmiş bir sosyal yapıya sahip kent ve bölgelerin küresel ekonomi içinde daha başarılı olduğunu ileri sürmektedir. Diğer bir deyişle, sosyo-ekonomik, etnik ve kültürel çeşitlilik azaltılması gereken bir özellik olarak değil, desteklenmesi gereken bir değer olarak tanımlanmaktadır. Bu yeni söylem, farklı kimliklerin baskılanması ve göz ardı edilmesi yerine “tanınması” ve farklı kimlik ve değerler sistemine sahip grupların gereksinim ve taleplerine nasıl ve ne ölçüde yanıt verilebileceği sorusunu ortaya çıkarırken, mevcut planlama yaklaşımlarının bu konudaki yetkinliği sorgulamaktadır.

Türkiye’deki sosyo-ekonomik ve mekânsal politikaların henüz çeşitliliğin desteklenmesi ve tekdüzeleştirme politikaları yerine farklılıkların sağladığı getirilerden yararlanma aşamasına gelmediği, hem toplumun hem de karar vericilerin bu konuda oldukça tutucu bir tutum sergilediği görülmektedir. Bu durum kentsel ve bölgesel politikalara da yansımakta, dışlayıcı, ayrımcı politikalar günümüzde sürmekte, söylemde az da olsa bir değişim izlense bile, uygulama etnik ve kültürel farklılıklar konusunda olumsuz bir tutum sergilemektedir. Demokratik bir toplum olmanın en önemli kıstaslarından birinin ötekileştirmeden, farklı kimlikleri ortadan kaldırmadan sosyal bütünlüğün sağlanması ve birlikte yaşamının koşullarının oluşturulması olduğu göz önüne alındığında, toplumsal çeşitlilik konusunun Türkiye açısından da önemi ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenlerle 2014 KBAM Sempozyumunun konusu TOPLUMSAL ÇEŞİTLİLİK: YENİ SÖYLEM, POLİTİKALAR, MEKÂNSAL PLANLAMA VE UYGULAMALAR olarak belirlenmiş olup, bu sempozyumda aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır.

- Türk toplumu “çeşitlilik” olgusunu nasıl tanımlıyor, nasıl yaklaşıyor?
- Karar vericiler artan toplumsal çeşitliliğe yönelik olarak nasıl bir strateji benimsiyor?
- Kent ve Bölge Planlama süreci ve hazırlanan planlar farklı kimlik, değer yargıları ve yaşam biçimleri olan grupların beklentilerine nasıl yanıt veriyor?
- Otoriterleşen bir yönetim ve Planlama anlayışının farklı gruplar üzerinde yarattığı baskılar, nasıl tepkiler uyandırıyor? Kültürel, etnik ve sosyo-ekonomik çeşitlilik üzerinden gelişen bir kentsel muhalefetten bahsedebiliyor muyuz?
- Plan uygulamaları ve yeni projeler bir değer olarak tanımlanan kültürel ve etnik çeşitliliği nasıl etkiliyor?
- Farklı kimliklerin planlama yolu ile dışlanması ve kent içinde görünmez hale gelmesi şeklinde uygulamalar nasıl sonuçlar ortaya çıkarıyor?
- Kentteki farklı kimlikler ve toplumsal çeşitlilik planlama süreçlerinin şekillenmesine katkıda bulunuyor mu?

KBAM 2014 Sempozyumunda yukarıdaki tema çerçevesinde sekiz ana oturum başlığı oluşturulmuştur.

1. ULUSLARARASI, BÖLGELER VE KENTLER ARASI GÖÇ VE GÖÇMENLER
2. YÖNETİŞİM, YÖNETİŞİM UYGULAMALARI, KENTSEL POLİTİKALAR VE KENTSEL ÇEŞİTLİLİK
3. KENTSEL ÇEŞİTLİLİĞİN PLANLAMA ÇERÇEVESİNDE KAVRAMSALLAŞTIRILMASI
4. DEMOKRASİ, FARKLI TALEPLER VE KENT: KENTSEL MUHALEFET, KENTSEL HAREKETLER
5. EŞİTLİK, HAKÇALIK VE ADİL KENT
6. PLANLAMA UYGULAMALARI, KENTSEL PROJELER VE KENTİN DEĞİŞEN SOSYAL ÖRÜNTÜSÜ
7. ÇEŞİTLİLİKLERE DUYARLI PLANLAMA VE EĞİTİMİ
8. KENTSEL ÇEŞİTLİLİK VE TASARIM